

به مناسبت آغاز چهارمین سال انتشار مترجم

سخن سردبیر

امسال برای مطبوعات مستقل سال بسیار سختی است. خوانندگان مترجم که در ۶ ماه گذشته شاهد تأخیرات مکرر در انتشار مجلات و افزایش چشمگیر قیمت آنها بوده‌اند بی‌گمان می‌توانند علت تأخیر در انتشار مترجم را حدس بزنند. ما نیز به سهم خود از افزایش عنان‌گسیخته قیمت کاغذ و هزینه توزیع و پست و سایر هزینه‌های چاپ آسیب دیدیم و تأخیر در انتشار شماره اول سال چهارم نیز تا حد زیادی به همین دلیل بوده است. ما از همان روز اول که به انتشار مترجم آغاز کردیم، بر دو نکته اصرار داشتیم. نخست این که کیفیت آموزشی مطالب را روز بروز افزایش دهیم و گمان می‌کنم با وسواس زیادی که در گزینش مطالب بکار بردیم دست کم تا حدی به این هدف دست یافته‌ایم. بسیاری از خوانندگان با نامه‌های مهرآمیز خود این گمان ما را تأیید کرده‌اند و فکر می‌کنم مقایسه هر شماره مجله با شماره پیشین آن نیز گواهی بر تلاش ما تواند بود.

دومین نکته‌ای که در تمام این مدت ذهن ما را به خود مشغول داشته بود این بود که مترجم با حداقل قیمت ممکن به بازار عرضه شود تا خوانندگان، که فکر می‌کنیم بیشتر دانشجو هستند، از عهده خرید آن برآیند. از آنجا که در جامعه ما کتاب و مجله اساساً کالایی غیر ضروری محسوب می‌شود، افزایش قیمت این دو اگر همپای افزایش سایر قیمت‌ها باشد، بسیاری از مردم را از مطالعه رویگردان خواهد کرد، و این چیزی است که ما هرگز خواهان آن نیستیم. ما نمی‌توانیم و نمی‌خواهیم مثل فروشندگان بیشتر کالاها هر افزایشی در قیمت مواد خام را به خوانندگان منتقل کنیم و قیمت مجله را هر بار با توجه به افزایش قیمت همه کالاها و خدمات بالا ببریم. ما زمانی پاداش زحمات خود را دریافت می‌کنیم که همه خوانندگان علاقه‌مند بتوانند مجله را بخرند و بخوانند. در گذشته تفاوت میان قیمت تمام شده و قیمت پشت جلد ناچیز، و ضرر قابل تحمل بود. ولی با افزایش سرسام‌آور قیمت کاغذ و سایر مخارج، این تفاوت بقای مجله را به خطر می‌انداخت. پس مجبور شدیم به رغم میل خود قیمت مجله را افزایش بدهیم و از این پس قیمت مجله را بر اساس قیمت تمام شده تعیین کنیم. در اینجا لازم است به دو نکته اشاره کنم. اولاً منظور از قیمت تمام شده صرفاً هزینه‌های چاپ و توزیع است چون مترجم به معنی واقعی کلمه مجله‌ای غیر انتفاعی است و هیچ یک از کسانی که در مجله کار می‌کنند یا با آن همکاری دارند، هیچ چشمداشت مادی ندارند. ثانیاً برای هیچ سردبیری خوشایند نیست که با نوشتن چنین شکوایه‌هایی خاطر خواننده خود را مکدر کند. آنچه گفتیم البته از نظر خوانندگان مترجم پوشیده نبود و از این پس نیز در این زمینه دیگر سخنی نمی‌گوئیم بلکه می‌کوشیم با عزمی راسخ‌تر و با ملاحظه دو نکته فوق که از ابتدا اساس کار خویش قرار داده‌ایم مجله را بطور مرتب به دستداران ترجمه تقدیم کنیم.